

آمارهای پوشالی در برابر فقیرتر شدن مردم

زینت میرهاشمی

هشتم بهمن ماه هشتاد و شش

در حالی که بسیاری از واحدهای صنعتی تعطیل می شوند و هزاران کارگر را به بیکاری می کشاند، سران جمهوری اسلامی با ارائه آمارهای غیر واقعی خبر از پایین رفتن نرخ بیکاری و بالا رفتن نرخ رشد اقتصادی می دهند. این آمار حتا مورد تردید وابستگان به سیستم شده است. مرکز آمار رژیم در مهر ماه گذشته نرخ بیکاری را ۹,۹ اعلام کرده، روز دوشنبه ۲۴ دی ماه، این نرخ را تک رقمی اعلام کرده است. بر اساس داده های آماری و وضعیت اقتصادی منعکس شده در رسانه های رژیم، این آمار غیر واقعی است.

دولت پاسدار احمدی نژاد که باشعار «بهبود وضعیت مردم» و «یا بردن پول نفت به سفره های مردم» به ریاست گماشته شد، با ارائه چنین آمارهای غیر واقعی سعی می کند شعارهای پوچش را در قالب چنین آمارهایی تحقق شده بپندارد. اوضاع آن چنان آشفته است که خدمتگزاران ولایت فقیه هم صدایشان در برابر این نوع فریبکاریها در می آید. علیرضا محبوب عضو کمیسیون اجتماعی مجلس رژیم، ضمن این که نرخ بیکاری را بالای ۱۶ درصد پیش بینی می کند، در مورد تک رقمی بودن آمار بیکاری ارائه شده از طرف مرکز آمار، آن را «تنها روی کاغذ» ارزیابی کرده است. شماری از محققان و دانشگاهیان این نرخ را حدود ۲۵ درصد ارزیابی می کنند.

در گزارش بانک جهانی منتشر شده در سال ۲۰۰۸، ایران از لحاظ «کسب و کار» در بین ۱۷۸ کشور جهان، در ردیف ۱۳۵ قرار دارد. (رادیو فردا ۲۷ دی)

در گزارش سال ۲۰۰۸ بانک جهانی در رابطه با «چشم انداز اقتصاد جهانی» رشد اقتصادی ایران را تنها «نیم درصد» در سالهای ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶، دانسته است. آمارهای بانک جهانی با توجه به رشد بالای بهای نفت خام و نیز آمارهای حکومتی است و گرنه وضعیت معاشی مردم و گسترده شدن فقر، کذب بودن حتا نیم درصد رشد اقتصادی را می دهد. خانه کشاورز در رابطه با سطح واردات کالا به ایران، آمارهایی در گزارش خود داده است که قابل توجه است. در این گزارش «رقم واردات محصولات کشاورزی در سال ۱۳۸۵ را نسبت به سال قبل از آن رشد ۱۰۰ درصدی» اعلام کرده است. در این گزارش آمده است: «رقم واردات محصولات اساسی کشاورزی در سال ۱۳۸۵، دقیقا ۱۰ میلیون و ۸۲۶ هزار و ۶۷۶ تن به ارزش ۳ میلیارد و ۱۶۶ میلیون و ۵۲۳ هزار دلار بوده است. که در مقایسه با سال ۸۴ که رقم تقریبی ۵/۶۸ میلیون تن بوده، ۱۰۰ درصد افزایش داشته است.»

گزارش خانه کشاورز در رابطه با واردات بی رویه شکر می نویسد: «جمع کل وارداتی به کشور در سال ۱۳۸۴ حدود ۷۰۷ هزار و ۱۱۴ تن گزارش شده در حالی که واردات این محصول در سال ۱۳۸۵ تنها در عرض یک سال به دو میلیون و ۵۲۶ هزار و ۲۴۹ تن رسیده است.» این گزارش تاکید می کند که: «این واردات شکر در حالی است که ۷۰ درصد نیاز کشور به شکر از محصولات داخلی چغندر قند و نیشکر داخلی تامین می گردد و برای جبران

کسری مورد نیاز، سالانه به ۵۰۰ هزار تن شکر نیاز است. یعنی حدود ۵ برابر نیاز بازار با شکر خارجی در سال ۸۵ واردات شده است.»

مافیای واردات شکر که در دست باند آخوند مصباح یزدی است، ضربه ای اساسی به تولید شکر در ایران زده و منجر به بحرانی عظیم شده است. کارگران نیشکر هفت تپه بیشترین صدمه را از این بابت متحمل شده اند. اخبار سلسله اعتراضهای کارگران نیشکر هفت تپه در شماره های گذشته نبرد خلق منتشر شده است.

داده های آماری و زندگی واقعی مردم حکایت از آن دارد که بالا رفتن بهای نفت، جیب مافیای وابسته به قدرت را پر کرده است. در اثر رشد بهای نفت که تا کنون بی سابقه بوده است، نقدینگی افزایش یافته است و دولت پاسداران در مقابله با این نقدینگی، واردات را افزایش داده است. رژیم در بهترین شکل به جهانی سازی تجارت خدمت کرده و تولید داخلی را نابود کرده است. گستردگی واردات در زمینه شکر، برنج و بسیاری از محصولات دیگر، غیرواقعی بودن آمارهای «نرخ بیکاری» و «رشد اقتصادی» که از طرف مرکز آمار جمهوری اسلامی اعلام شده رانشان می دهد. احمدی نژاد روز پنجشنبه ۲۷ دی، در برابر تنفر و اعتراضهای مردمی جا خالی کرد و اعلام کرد که «نطق انتخاباتی من کمترین بحث را در باره ی اقتصاد داشت.» وی دفاع از ارزشهای الهی را از جمله وظایف خود در هنگام تبلیغات انتخاباتی دانست. رویکرد احمدی نژاد شکست وی در برابر مردمی است که او و شعارهایش را به چالش کشیدند و وادارش کردند که حرفش را پس بگیرد.

مهمترین رویدادهای کارگری در دی ماه

روز دوشنبه ۳ دی، کارگران شرکت پونل در پاکدشت دست به اعتراض زدند. این کارگران در اعتراض به نپرداختن حقوقشان در محل غذاخوری این کارخانه تجمع اعتراضی بر پا نمودند. یکی از کارگران شرکت کننده در این اعتصاب گفت: «این حقوقی که وزارت کار به عنوان پایه حقوق تصویب کرده است یک سوم مایحتاج اولیه ما را هم جواب نمی دهد و حالا وقتی همین حقوق را هم نمی دهند دیگر ما چکار می توانیم بکنیم.» (منبع سایت کارگر)

به گزارش روز ۳ دی ایسنا، عواملی مانند پرداخت نشدن حقوق کارگران و یا ندادن بن سالهای ۸۴ و ۸۵ به آنها موجب شده طی سه سال اخیر هزار و ۹۰۰ کارگر يك شرکت توليدي در سمنان اخراج شوند و اکنون بنیاد مستضعفان به عنوان حامی این واحد حتی نمیتواند وثیقه‌ای تهیه کند تا وام ۵۰۰ میلیون تومانی مصوب شده بانک صنعت و معدن را برای پرداخت حقوق معوق کارگران این کارخانه دریافت کند...

به نوشته روزنامه خراسان در روز سه شنبه ۴ دی ۱۳۸۶، «در پی فشار بانکها برای دریافت بدهیهای معوق خود از واحدهای تولیدی، مدیران بیش از ۷۰۰ واحد تولیدی در تبریز در نامه ای به رییس جمهوری و استاندار آذربایجان شرقی نسبت به تعطیل شدن این واحدها هشدار داده و اعلام کرده اند که مصوبه اخیر دولت و بانک مرکزی درباره دریافت بدهی معوقه واحدهای تولیدی آنها را در آستانه تعطیلی قرار داده است.»

خراسان نوشته که «فشار بانک ها به واحدهای تولیدی علاوه بر تعطیلی ۷۰۰ واحد تولیدی در آذربایجان شرقی احتمال دامن زدن به بیکاری فزاینده در این استان را ایجاد کرده است.»

روز جمعه ۷ دی، کارگران کارخانه چینی همگام در شهر کرد دست به یک تجمع اعتراضی در مقابل استانداری این

شهر زدند. این کارگران به عدم پرداخت حقوقشان و نیز وضعیت معاشی خود اعتراض داشتند. (منبع سلام دمکرات) روز سه شنبه ۱۸ دی، کارگران کارخانه سما، در محل این کارخانه دست به یک تحصن اعتراضی زدند. اعتراض این کارگران به عدم پرداخت حقوق به مدت ۵ ماه بوده است. (منبع آژانس ایران خبر)

کارگران کارخانه آزمایش واقع در مرودشت شیراز به دنبال یک حرکت اعتراضی مورد سرکوب حراست این کارخانه قرار گرفتند.

بر اساس گزارشهای منتشر شده در این رابطه، روز چهارشنبه ۵ دی ماه، حراست کارخانه مانع ورود ۳۲ نفر از کارگران به داخل کارخانه می شود. کارگران در این روز مقاومت کرده و توانستند وارد محل کار شوند.

در پی دستگیری گسترده دانشجویان، کارگران واحدهای مختلف با ارسال پیام و نوشتن پلاکارد حمایت خود را از دانشجویان اعلام کردند.

فعالان انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار در کرمانشاه، با نصب پلاکارد در مقابل دانشگاههای رازی و آزاد در کرمانشاه از دانشجویان در بند حمایت کردند.

به دنبال دستگیریهای گسترده دانشجویان دانشگاههای ایران، جمعی از کارگران ایران خودرو طی بیانیه ای خواستار آزادی زندانی سیاسی و دانشجویان زندانی شدند.

در این بیانیه نوشته شده «دانشجویان این فرزندان ما از زندگی ما و از درد ما آگاهند. آنها می بیند پدرانشان چطوری در اتاقهای اجاره ای با قیمت‌های سرسام آور کمرشان می شکند. و یا در شهرکهای بدون امکانات اولیه زندگی می کنند دانشجویان از ما بهتر مشکل گرانی و تورم را احساس می کنند چون دانشجو هر وقت از ما پول می خواهد، از ما امکانات می خواهد، از ما کامپیوتر می خواهد و فقط یک جواب می شنود ندار.»

در ادامه بیانیه آمده است: «در حالی که دانشجو فریاد عدالت طلبی می زند دولت مدعی عدالت به جای توجه به خواستهای محرومان جامعه به جای حل مشکل گرانی به جای حل مشکل مسکن و مشکل شهریه دانشگاهها راه زندان را به دانشجویان نشان می دهد به آنها حمله می کند از خوابگاهها بیرون می کشد و به مخوفترین زندان یعنی اوین می فرستد.» در پایان بیانیه آمده است «ما جمعی از کارگران ایران خودرو، ضمن محکوم کردن هرگونه بازداشت غیر انسانی و برخورد غیر مدنی با هریک از آحاد جامعه، درخواست آزادی فوری تمام دانشجویان دستگیر شده و زندانیان سیاسی به خصوص دوستان کارگرم‌ان آقایان اسانلو محمود صالحی و حکیمی گوهری و غلامی و عسگری هستیم و ما از تمام دوستان کارگر و از همکاران می خواهیم صدای فریاد آزادیخواهی و عدالت خواهی زندانیان سیاسی را به گوش همه مردم برسانند.»

بنا به خبری که روز ۱۷ دی ۱۳۸۶ به وسیله دیاکو در سایت آوای دانشگاه منتشر شد، جمعی از کارگران شاغل و بیکار عسلویه خواستار آزادی فوری دانشجویان و کارگران زندانی شدند.

همچنین جمعی از کارگران پالایشگاه گاز فازهای ۹ و ۱۰ با نصب پارچه نوشته هایی خواهان آزادی دانشجویان و کارگران زندانی شدند.

این پارچه نوشته ها در سه راه عسلویه و سه راه نخل تقی که از مسیرهای اصلی تردد کارگران پروژه های منطقه ی پارس جنوبی هستند نصب شدند.

به گزارش روز جمعه ۱۴ دی ۱۳۸۶ سایت همبستگی دانشجویان ایرانی در روزهای اخیر کارگران کاغذ سازی پارس، در پی به تعویق افتادن حقوق آنها به مدت ۳ ماه دست به اعتصاب زدند و خواستار پرداخت حقوق معوقه خود شدند. در پی این اعتصاب اداره اطلاعات شوش ۲۵ نفر از فعالان کارگری و کارگران شرکت کننده در این اعتصاب را به اداره اطلاعات احضار کرد و آنها را تحت فشار و مورد تهدید قرار داد.

کاغذ سازی پارس که بیش از ۱۰۰۰ کارگرد آن شاغل هستند و از شرکتهای زیرمجموعه طرح نیشکر هفت تپه میباشد. همزمان با اعتصاب فوق کارگران نی بر طرح نیشکر هفت تپه از روز دو شنبه ۱۰ دی ۱۳۸۶ دست به اعتصاب زدند. آنها در اعتراض به دفترچه های درمانی بیمه خود که بعضی از آنها بیش از ۱۵ سال حق بیمه پرداخت کرده اند ولی از امکانات درمانی بیمه محروم هستند.....

زینت میرهاشمی

Zinat_mirhashemi@yahoo.fr

دی ۱۳۸۶